

Едвин Сугарев

**ПОДЛИТЕ ВРЕМЕНА
ВТОРО ДОПЪЛНЕНО ИЗДАНИЕ**

София, 2013

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на автора и на издателство „Изток-Запад“.

© Едвин Сугарев, автор, 2013

© Фондация „Литературен вестник“, 2013

© Издателство „Изток-Запад“, 2013

ISBN 978-954-9602-34-0

ISBN 978-619-152-291-0

Едвин
Сугарев

ПОДЛИТЕ ВРЕМЕНА

ВТОРО ДОПЪЛНЕНО ИЗДАНИЕ

СЪДЪРЖАНИЕ

<i>Anno Domini 2013</i>	9
-------------------------------	---

I. Корупционерите

<i>Корупционната България</i>	12
<i>Защо мълчите, г-н Главен прокурор?</i>	53
<i>Енергийните олигарси на БСП</i> (статия първа).....	55
<i>Енергийните олигарси на БСП</i> (статия втора)	58
<i>Енергийните олигарси на БСП</i> (статия трета)	63
<i>Енергийните олигарси на БСП</i> (статия четвърта)	69
<i>Енергийните олигарси на БСП</i> (статия пета).....	73
<i>Енергийните олигарси на БСП</i> (статия шеста)	80
<i>Енергийните олигарси на БСП</i> (статия седма)	85
<i>Аферата „Хохегер“: българските следи в корупционните практики на един австрийски лобист (част първа)</i>	91
<i>Аферата „Хохегер“: чистене на българския имидж през Пловдивския панаир (част втора)</i>	96

<i>Аферата „Хохегер“: Росен Карадимов и договорните му отношения с Моника Йосифова (част трета)</i>	<i>101</i>
<i>Аферата „Хохегер“: Моника, Росен, ЧЕЗ и други подробности от пейзажа (част четвърта)</i>	<i>107</i>
<i>Знаете ли кого подкрепяте, г-н Свобода?</i>	<i>114</i>

II. Манипулаторите

<i>Оперативното мероприятие „Избори 2013“ (статия първа)</i>	<i>120</i>
<i>Оперативното мероприятие „Избори 2013“ (статия втора)</i>	<i>125</i>
<i>Оперативното мероприятие „Избори 2013“ (статия трета)</i>	<i>130</i>
<i>Оперативното мероприятие „Избори 2013“ (статия четвърта)</i>	<i>136</i>
<i>Оперативното мероприятие „Избори 2013“ (статия пета)</i>	<i>141</i>
<i>Оперативното мероприятие „Избори 2013“ (статия шеста и последна)</i>	<i>151</i>

III. Подлите времена

<i>Колапсът на десницата и бъдещето на България (I)</i>	<i>160</i>
<i>Колапсът на десницата и бъдещето на България (II)</i>	<i>165</i>
<i>Чалгаполитиката в действие</i>	<i>169</i>
<i>Референдумът: начин за употреба</i>	<i>173</i>
<i>Изборът, пред който сме изправени</i>	<i>176</i>
<i>Черният PR на БСП</i>	<i>180</i>
<i>Десните избиратели, техните реалности и техните илюзии</i>	<i>183</i>
<i>Сергей Станишев срещу империята на злото</i>	<i>188</i>
<i>Подлите времена</i>	<i>192</i>

Изборът, който ни предстои (Предизборно четиво за деня за размисъл).....	198
Новият преход, който ни очаква	205
Политпрофесионалният кабинет Орешарски – и възможните сделки по него.....	208
Олигархическото усещане на българския премиер.....	212
Чие е това правителство?	216
Разнищването на МВР.....	221
Вампирът „Белене“ пак възкресе.....	224
България – избор и отговорност	227
Какво може да се направи.....	230
Какво може да се направи (2).....	236
Няколко необходими извода от случаят Пеевски	240
Новите Нагли.....	242
Те и ние.....	245
Вървете си в мир, г-н премиер!	249
Психопатология на лъжата	253
Налудните типове, шпицкомандите и нашата отговорност пред нацията.....	256
В какво и за какво живеем?	259
За техните лъжи и нашите отговорности	262
До новите строители на съвременна България. Апел към българските граждани	265
Дясното политическо пространство – проблеми и възможности.....	269
Катастрофата Орешарски.....	273
Кой какво направи и кой как реагира – или за нашия избор.....	277
Да прескочиш загражденията	281
Вижте ги!	284
Pro domo sua	288

Прочистването на България от образованите и способни българи – основен фундамент в политиката на кабинета Орешарски	291
Кой плаща медийния кеф на властта – или защо Картаген трябва да бъде разрушен	297
Да загърбиш наемника	302
Да се обърнем с гняв назад.....	305

ANNO DOMINI 2013

2013 не е случайна година. Тя ще бъде запомнена – тъй като е преломна в новата българска история. Това е годината, в която стана виден моралният банкрут на българския преход към демокрация. В която маските паднаха и видяхме бесовското хоро, танцувано от управляващата класа. В която доловихме повече от ясно – направо с кожата си – че преходът е всъщност перестройка, чиято цел е да съхрани господството на посткомунистическите кланове, ДС-мрежата и отгледаната от нея олигархия. В която погледът назад показва повече от ясно – и за слепите дори – че близо четвърт век от живота ни е похарчен нахалост – и че сме стигнали отново там, откъдето тръгнахме – до потайно реставрирания член първи на Живковската конституция, според който властта априори принадлежи на БКП.

Видяхме мордата на това време, неговият обобщен, символен образ. Видяхме как ни мамят, как безчинстват над достойнството и честта ни. Видяхме как новите бай Ганьовци запретват ръкави и градят виртуални реалности по свой образ и подобие. Видяхме наемници и продажници, готови да обслужват и най-долните предателства към България. Видяхме как сме затънали до шия в подмяната, как обитаваме лъжата.

Видяхме как се срина родината ни, как губи всички белези на цивилизованост, как се превръща от държава в територия, как отново продават националната ни независимост за шепа сребърници.

Anno Domini 2013. Нарекох нейните месеци „подлите времена“. И не смятам, че сбърках – защото подлостта и наглостта на управляващите бяха нейни белези. За щастие – не само те. Защото тази година е и рождена. Защото в нея се пробудиха българите, заспали тежък чалгаджийски сън – и осъзнаха себе си като граждани. Защото продължаващите месеци протести доказаха, че чувствителността на младите не е притъпена – и че има надежда България да се превърне в нормална страна. И същите тези „подли времена“ по парадоксален начин се оказаха и времето, в което осъзнахме значението на гражданската доблест, на солидарността и достойнството, на свободата.

Затова смятам, че е важна тази година. Писах за нея, вълнувах се от ставащото, участвах в него по някакъв свой си начин. Опитах се да я покажа такава, каквато бе. Да я покажа в нейното ставане, в нейната незавършеност – чрез нещо като моментална публицистична скица. Сигурен съм, че най-важното от 2013-та още предстои, че може да се наложи да издам и втори том със същото заглавие, че цялостното ѝ осмисляне ще изисква известна дистанция във времето.

Въпреки това смятам, че съпреживяването ѝ е важно. Важно е, защото хората, които протестират на улицата днес, не правят това заради никакви ефимерни материални тегоби. Техният протест е морален – те казват, че така повече не може да се продължава, че има една критична граница на омерзението, която е премината. И казвайки това, те си задават въпросите: кои сме, какви сме, откъде идем, къде отиваме. Отговорите на тези въпроси са най-важните за съществуването на една нация.

Дълго ни оттласкваха от тях. Сега е време да им отговорим. Надявам се, че проблематиката на тази книга ще ни покаже колко насъщен е този отговор.

Дано да съм успял поне малко в това си усилие.

Едвин Сугарев

I. КОРУПЦИОНЕРИТЕ